

הארונה רחפה לכיוון שהיום אני רואה שהיא צדקה. מה שהייתי צריך זה לכתוב ספרים, ואם לעשות סרט — אז רק סרטים ייחודיים. התשובה שלי אליה אז היתה שמישהו צריך למלא את המקרה.

אבי היה אדם עשיר מאוד. הוא פעם נתן לי ערכות לסרט, אבל לא היה מוכן לחתום כלי שאבא של הארונה יחתום.

„אני הכיפוס הכי גדול שאני מכיר, חתיכת החטאה!“

ובסרט השני חתם רק אחרי שהרוד שלי, עוזר (וייצמן), חתם.

האמת היא שאת רחל פגשתי ארבע חמש פעמים. בחיי. היא היתה מאוד נימוסית, אבל אני לא כלכך מכיר אותה. אומנם קיבלנו אחרי מותו של אבא כל אחד 40 אלף דולר, רמי לא ירחץ. שמעתי שהעריכו את הרכוש שלו בשניים וחצי עד שלושה מיליון דולר. אילו אבי לא היה משאיר צוואה,

אסי בראיון „אני לא אלכוהוליסט!“

קרולין

עזבה את הארץ לפני 10 ימים

היחידה בחיי שקיבלתי ממנו כסף היתה חודשיים לפני שנפטר. הייתי רחוק מאוד, והוא נתן לי 1500 דולר. זו היתה הלוואה.

כשגרתי עם הארונה ביפו, בדירה של אבי, הוא לקח מאיתנו שכרדירה. הארונה ואני התגרשנו לפני ארבע שנים, אחר שנתיים של פרידה. את הילדים אני רואה כמעט כל יום. שניהם, עמליה, בת 12 ואבנר בן 8, הם תלמידים טובים.

אבנר שחקן כדורגל, ממש תופעה, אבל הוא גם תופעה במתמטיקה. הם גרים כגנייהודה, במרחק שלוש דקות נסיעה מהבית שלי. הארונה מלמדת היום טלוויזיה בבית-ספר. היא התאכזבה מהטלוויזיה הישראלית, ולמדה להכיר שהחיים שם הם מהפסקת-מינון אחת לשניה.

אחרי הפרידה מאהרונה גרתי ב-

וגאוניות שגדלה עם הזמן. אני רואה במנהיגים של הארץ תכונות, שמגרדי מוכרספרים היה מתאר אותם: „אנשים פיסחים, חיגרים, צולעים, חסרי דימון ותעוזה.“

הליכוד לא מתקרב לצנוורה שהיתה

„מעשה דיין היה קמצן והחזיק דולארים תחת הבלטה!“

כתקופה של כגוריון. הוא היה הגדול ביותר מכולם. הוא לא רצה טלוויזיה, והוא צדק.

אבי לא נתן לי מעולם גרוש. הפעם

קרולין בידי מחזר

רומאנים עם גברים שונים

כתור אשה שניה היא היתה מקבלת בקושי חצי.

נניח שאותי ואת אחי הוא לא אהב. אבל יעל כלכך אהבה אותו, למה הוא קיפח אותה?

קשה לי לשכוח שפעם אבא נתן לי ולאהרונה ליטוגרפיה של סלברוד ראלי, שהיתה בה הקרשה לאבי. ה ליטוגרפיה היתה איומה, אבל כשרחל הפכה לאשתו, ואני לא זוכר אם זה היה לפני מותו או אחריו. היא ביקשה את הציון בחזרה.

את הקמצנות שלו אי-אפשר לקחת ממנו. הוא היה עושה עיסקות עם

רת. הגיע הרגע שבו כל אחד התמוטט פשוט בתוך עצמו, ולכל אחד מאיתנו היה רצון לחופש. אני, כנראה, שובי נייט לאיטקסן, והפריעה לי הקאריירה שלה. רציתי את הכל, רציתי עקרת-בית וטבחית למופת.

בכלל, היא היתה חכמה יותר ממני. החיים שלנו הזכירו לי קצת את המחזה מי מפתח מווירגיניה וולף. אלא שה מריבות לא היו אף פעם לעיני הילדים. רוב המריבות היו על רקע אינט לקטואלי. באותה התקופה הרבתי לעשות סירטי-בורקס. אלה היו גם סרטים שהכניסו לי הרבה כסף, ואהבתי לעשות אותם.

היחס שלי לקולנוע זה יחס של ביטול. עד היום אני עובר לרום כשאני קורא ספר, ועובר לנוח מאוד כשאני הולך לסרט. אני מקנא בסופרים, ולא מקנא באנשי-קולנוע. לעיתים נדירות מאוד יש סרט שמעורר בי התרגשות. ראיתי בקושי חמישה סרטים כאלה. אולי אני משוחרר, אבל אחר מים זה סרט בשם עד סוף הלילה, סרט שכיכבתי בו, ובימים אלה התבשרתי שהוא נכנס לפסטיבל-קאן. כשראיתי את הסרט, בכיתי כמו מטורף. הנושא הוא התפוררות של מישפחה, יחסים בין אבא לבן, כשהבן מנסה לאחות את הקרעים.

ראיתי את טקס האוסקר, ולמרות שהשתתפתי בסרט מאחורי הסרטים שהיה מועמד, הכל נראה לי תפל ומאוס ששוה רק אלפיים שקל, וכל התעשה הזו היא תעשייה שממלווה למכירת הגרעינים והפופיקורן בהפסקה.

ביחד עם זה, אבא שלי היה כפירוש גאון, כושר הסתכלות ויכולת להבריל בין עיקר לתפל. כיום-הכיפורים, די שנוי במחלוקת, כשיעל הגנה עליו לפני כל המישפחה, אני דרשתי שקודם כל יתפטר.

לפעמים הוא היה שואל את רענתו, אבל יעל היתה זו שניהלה איתו דרשי יותר לעומק. אותי הוא החשיד כאיש שמאל מוקצה. אני הייתי כשבילו „אתם הפלסטינים“. הוא זיהה אותי עם עמוס קינן והקבוצה שלו.

הנחת היחידה שהיתה לו ממני היא שהייתי בצנחנים ושנלחמתי. יעל היתה קצינה מסודרת טוב מאוד, ואודי, אחי, עשה תמיד בלגאן בצבא, אבל פיסית לא השתתף במילחמות.

אבא נהנה מעצם העובדה שלחמתי. אני מוכרח לספר לך סיפור שמראה כמה אבי היה מיוחד.

היו לו אח ואחות. האחות היא אמא של יונתן גפן. לאח קראו זריק, והוא נהרג במילחמת-העצמאות על-ידי דרר זים ברמת-יחונן. כמה ימים אחרי ש נהרג אחיו, היה אבי צריך להגיע לאתו שבט, כדי לנהל איתם משאומתן, ולהעביר אותם לטובתנו. היום זה נשמע כמו סיפור ממערבון. הוא ישב איתם, שוחח איתם והצליח. על זה אני מאוד מעריץ אותו. רק מעטים יכולים לעשות דברים כאלה.

אבל בפרספקטיבה של זמן אני רואה גם את הקטנות שלו. איש של בלשות ומיורונים, שהחביא דולרים מתחת לבלטות שלו.

כנושא המדיני היתה בו שפיות

עמליה ואבנר כמעט בכל יום